

*Ondanks de tranen, ondanks dood en ondanks pijn,
dit is een groet voor nu jullie er nog zijn.
Ja, ondanks tranen, ondanks dood en ondanks pijn,
dank je wel dat jullie m'n vrienden wilden zijn.*

Ik kon niet meer, kon niet meer verder.
Sorry, dat het zo is moeten gaan

Daniel "Danny" Claessens

Hij werd geboren te Essen op 23 januari 1952 en is
er thuis onverwacht van ons heengegaan
op 10 juli 2023.

Het afscheid van Danny zal plaats vinden in beperkte, intieme kring.
Hij zal gecremeerd worden waarna wij hem te ruste leggen in het urnenveld
op de begraafplaats van Essen-Horendonk.

Bart Claessens

zijn zoon

Francis Claessens en Alice Gabriels
kinderen en kleinzoon

zijn broer, schoonzus, nichten en neven

De families Claessens en Keuppens.

*Bart houdt eraan om een woord van dank uit te spreken
aan Dokter Johan Van Meel, de thuiszorg en het wit-gele kruis
voor hun toewijding en goede zorgen.*

Rouwadres: Familie Danny Claessens
p/a Begraffenissen Hensen, Stationsstraat 98, 2910 Essen

U kunt ook online condoleren via www.begraffenissenhensen.be

Pa,

Je verlies laat een enorme leegte achter. Zoveel vragen, zoveel twijfels.
Waarom toch, had ik meer kunnen doen, moest ik bepaalde zaken anders gedaan hebben..?
Het feit dat ik je niet meer ga zien doet me pijn, dat we nooit nog samen zouden
kunnen genieten van de goeie dagen. Dat we samen konden lachen, met onze sarcastische
humor vulden we elkaar perfect aan. Of eindeloos over muziek praten, ik ben zo blij dat
jij me in aanraking bracht met de sixties.
Dat ik nooit meer je verhalen ga kunnen aanhoren van je tijd bij Electro Begaux. Of hoe
leuk de dagen op jullie zolder waren. En toch, ook al kun jij ze niet meer aan mij vertellen,
ik hoor het je stem nog zeggen. Ze blijven in mijn geheugen zitten, jouw herinneringen
leven voort.

Je hebt me zoveel dingen aangeleerd. Met een computer werken, hoe je een gitaar stemt,
maar vooral handigheid in het algemeen. De vele uren die we samen door hebben gebracht in
de knutselkamer. Dat je zo enthousiast was als we weer aan iets nieuws begonnen. Ik heb je
altijd bewonderd voor je creativiteit, je had altijd ideetjes waar je uren zoet mee was.

Bedankt voor de fijne momenten samen, ik heb er altijd zo van genoten.

Ik probeer vrede te nemen met de gedachte dat je van je pijn verlost bent, dat het afzien
voorbij is. Maar wat laat je verlies een enorm verdriet achter.

Ik ga je missen,

Bart

Danny,

We begrijpen je beslissing en respecteren die ook, maar ...
wéér een bruusk en totaal verrassend afscheid! Maar goed, we zijn nooit goed geweest in
afscheid nemen... Gelukkig hebben we onze mooie herinneringen:
Hoe gezellig waren die winterdagen, boven op zolder, in dat grote clubhuis met drumstel,
biljart en pingpongtafel, samen met nog een stel jongens uit de buurt.
Toen moemoe in het rusthuis verbleef, keken we beiden uit naar die zaterdagmiddagen
toen we daar samen op bezoek waren en mooie herinneringen ophaalden. Dat hield dan op
bij het sterven van ons moeder... En dan leek het alsof we geen gezamenlijke raakpunten
meer vonden ... we spraken nog wel een paar keer af om samen ergens iets te gaan eten,
maar ... gezellig tafelen was niet direct jouw ding
We hielden ons sterk in ons eigen wereldje, vaak te trots om elkaars hulp in te roepen.
De GSM en de SMSjes waren op de duur nog bijna de enige momenten dat we iets van
elkaar vernomen. De moeilijkheden en de problemen bleven onbesproken...
En nu is het te laat! Ik had je waarschijnlijk toch niet echt en blijvend kunnen helpen;
daarvoor waren de problemen op het einde te groot, te ernstig en te acuut.
Maar toch ... we hebben die kans gemist.
Ik kan je nu alleen nog maar zeggen: Danny ... ik zal je blijven herinneren als een trouwe
makker en een lieve, behulpzame broer! Bedankt!

Cis